

Биографски лексикон
СРБИ У СВЕТУ
КО ЈЕ КО 1996/99

Biographical Lexicon
SERBS IN THE WORLD
WHO IS WHO 1996/99

Београд, Лос Анђелес
Belgrade, Los Angeles
1999

Аутор пројекта и издавач

МИЛЕНА МИЛАНОВИЋ

уз подршку

Друштва за чување српске баштине у Америци, Лос Анђелес, САД

Српске националне академије у Торонту, Канада

Српског лекарског друштва, Београд, Србија

Autor projekta i izdavač

MILENA MILANOVIĆ

supported by

Serbian Heritage Society of America INC.

(Los Angeles),

Serbian Association in Romania and

Szeged Serbian Community (Hungary)

САВЕТ ПРОЈЕКТА

Академик Алексић Стојанка,
микро-биолог, Хамбург, Немачка

Белосабић Никола, адвокат Београд

Др сци. мед. Богећих Зорица, неуролог-педијатар,
Мелбурн, Аустралија

Академик Злоковић Берислав, физиолог,
Њујорк, САД

Проф. др Ивановић Владимир, продекан
Стоматолошког факултета, Београд

Академик Кањух Владимир, кардиопатолог,
Београд

Проф. др Манојловић Душан, урологхирург,
члан Академије медицинских наука САД

Проф. др Миличић Александар, хирург,
продекан за науку Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду

Проф. др Радмановић Слободан, педијатар,
члан Академије медицинских наука САД

Проф. др Хан Рубен, нуклеарна
медицина, продекан за науку Медицинског
факултета Универзитета у Београду

Проф. др Вишеслав Хаџи Тановић,
кардиолог, председник Приватне лекарске
коморе Србије

Проф. др Зоран Иванковић,
оториноларинголог, председник Српског лекарског
друштва (СЛД) Београд

Др мед. сци Павловић Будимир, историчар
медицине, Београд

Др мед. Антић Радунка, општа медицина

PROJECT ADVISERS

Akademik Aleksić Stojanka, mikrobiolog, Ham-
burg, Nemačka

Belosabić Nikola, advokat Beograd

Dr sci. med. Bogetić Zorica, neurolog-pedijatar,
Melburn, Australija

Akademik Zloković Berislav, fiziolog,
Njujork, SAD

Prof. dr Ivanović Vladimir, prodekan
Stomatološkog fakulteta, Beograd

Akademik Kawuh Vladimir, kardiopatolog, Be-
ograd

Prof. dr Manojlović Dušan, urologhirurg, član
Akademije medicinskih nauka SAD

Prof. dr Miličić Aleksandar, hirurg, prodekan za
nauku Medicinskog fakulteta Univerziteta u Novom
Sadu

Prof. dr Radmanović Slobodan, pedijatar, član
Akademije medicinskih nauka SAD

Prof. dr Han Ruben, nuklearna
medicina, prodekan za nauku Medicinskog fakulteta
Univerziteta u Beogradu

Prof. dr Višeslav Hadzi Tanović,
kardiolog, predsednik Privatne lekarske
komore Srbije

Prof. dr Zoran Ivanković, otorinolaringolog,
predsednik Srpskog lekarskog društva (SLD) Be-
ograd

Dr med. sci Pavlović Budimir, istoričar medi-
cine, Beograd

Dr med. Antić Radunka, opšta medicina

САРАДНИЦИ

Аутори текстова:

Проф. др Андрејевић Милан,
интерниста
Проф. др Столевић Емилија,
гинеколог-акушер
Проф. др Чоловић Радоје, хирург
Проф. др Рејтер Василије,
анестезиолог
Др мед. мр Шћејановић Гаврило,
ортопед-физијатар
Проф. др Савићевић Миодраж,
офтамолог
Проф. др Косановић-Ђејковић
Десанка, инфектолог
Проф. др Гавриловић Вера,
стоматолог, историчар медицине
Жујовић (Гордана) Теодора
Проф. др Мићић Рајибор,
ендокринолог
Проф. др Димиријевић Каћарина
Проф. др Стојинић
Др мед. Мијушковић Марија,
пулмолог
Проф. др Марјановић
Др мед. Косић Миодраж, оторино-
ларинголог
Проф. др Диклић Вукослава
Проф. др Николић Драгослав, неуропсихијатар
Проф. др Андрејевић Милан,
интерниста
Проф. др Столевић Емилија,
гинеколог-акушер
Проф. др Чоловић Радоје, хирург
Проф. др Рејтер Василије,
анестезиолог
Др мед. мр Шћејановић Гаврило,
ортопед-физијатар
Проф. др Савићевић Миодраж,
офтамолог
Проф. др Косановић-Ђејковић

COLLABORATORS

Аутори текстова:

Проф. др Андрејевић Милан,
интерниста
Проф. др Столевић Емилија,
гинеколог-акушер
Проф. др Чоловић Радоје, хирург
Проф. др Рејтер Василије,
анестезиолог
Др мед. мр Шћејановић Гаврило,
ортопед-физијатар
Проф. др Савићевић Миодраж,
офтамолог
Проф. др Косановић-Ђејковић
Десанка, инфектолог
Проф. др Гавриловић Вера,
стоматолог, историчар медицине
Жујовић (Гордана) Теодора
Проф. др Мићић Рајибор,
ендокринолог
Проф. др Димиријевић Каћарина
Проф. др Стојинић
Др мед. Мијушковић Марија,
пулмолог
Проф. др Марјановић
Др мед. Косић Миодраж, оторино-
ларинголог
Проф. др Диклић Вукослава
Проф. др Николић Драгослав, неуропсихијатар-
Проф. др Андрејевић Милан,
интерниста
Проф. др Столевић Емилија,
гинеколог-акушер
Проф. др Чоловић Радоје, хирург
Проф. др Рејтер Василије,
анестезиолог
Др мед. мр Шћејановић Гаврило,
ортопед-физијатар
Проф. др Савићевић Миодраж,
офтамолог
Проф. др Косановић-Ђејковић

Десанка, инфектолог

Проф. др Гавриловић Вера,
стоматолог, историчар медицине

Жујовић (Гордана) Теодора

Проф. др Мићић Рајибор,

ендокринолог

Проф. др Димиријевић Катирина

Проф. др Стојинић

Др мед. Мијушковић Марија,

пулмолог

Проф. др Марјановић

Др мед. Косић Миодраж, оторино-

ларинголог

Проф. др Диклић Вукослава

Проф. др Николић Драгослав, неуропсихијатар-

Проф. др Андрејевић Милан,

интерниста

Проф. др Столевић Емилија,

гинеколог-акушер

Проф. др Чоловић Радоје, хирург

Проф. др Рејтер Василије,

анестезиолог

Десанка, инфектолог

Проф. др Гавриловић Вера,
стоматолог, историчар медицине

Жујовић (Гордана) Теодора

Проф. др Мићић Рајибор,

ендокринолог

Проф. др Димиријевић Катирина

Проф. др Стојинић

Др мед. Мијушковић Марија,

пулмолог

Проф. др Марјановић

Др мед. Косић Миодраж, оторино-

ларинголог

Проф. др Диклић Вукослава

Проф. др Николић Драгослав, неуропсихијатар-

Проф. др Андрејевић Милан,

интерниста

Проф. др Столевић Емилија,

гинеколог-акушер

Проф. др Чоловић Радоје, хирург

Проф. др Рејтер Василије,

анестезиолог

Адреса редакције биографског лексикона
СРБИ У СВЕТУ - КО ЈЕ КО
Курсулина 1/III
11000 Београд, СЦГ
Тел/Факс: ++381 11-444-2076

Adresa redakcije biografskog leksikona
SRBI U SVETU - KO JE KO
Kursulina 1/III
11000 Beograd, SCG
Tel/Faks: ++381 11-444-2076

Copyright© 2004 By Milena Milanović

РЕДАКЦИЈА

Милена Милановић, уредник
Томислав Милановић, заменик
уредника

Олга Белосавић-Милановић
Весна Пиструин
Предраг Станковић
Јагода Јовановић

Литература и превод на
енглески
Зорица Грданички

Рецензенти
Будимир Павловић
Радунка Антић

Дизајн
Милош Мајсторовић

Унос текста
Љиљана Ковачић
Маја Ђорђевић

Коректура

Штампа: *Радункић*, Београд

EDITORIAL BOARD

Milena Milanović, editor
Tomislav Milanović, zamenik
urednika

Olga Belosavić-Milanović
Vesna Pistruin
Predrag Stanković
Jagoda Jovanović

Literatura i prevod na
engleski
Zorica Grdanički

Recenzenti
Budimir Pavlović
Radunka Antić

Dizajn
Miloš Majstorović

Unos teksta
Ljiljana Kovačić
Maja Đorđević

Korektura

Štampa: *Radunić*, Beograd

САДРЖАЈ

Реч аутора — 11
Владимир Кањух — 17
БИОГРАФИЈЕ — 31
(редослед садржаја скраћенице)
Индекс — 317
Коришћена литература — 327
Прилози — 329
Из историје српске медицине — 417
130 година СЛД — 418
Приватна лекарска комора — 419
Извод и рецензија — 428

CONTENTS

Reč autora — 11
Vladimir Kanjuh — 17
BIOGRAFIJE — 31
(redosled sadržaja skraćénice)
Indeks — 317
Korišćena literatura — 327
Prilozi — 329
Iz istorije srpske medicine — 417
130 godina SLD — 418
Privatna lekarska komora — 419
Izvod i recenzija — 428

РЕЧ АУТОРА

Делит, сумсан велит луптат нонсед еуисит иписис ацип ет ин ут еугаит лум илиљуисл долоре вуллут луптат, љуате те диат праесе тие феу фацител вел ент диам нонсељуамет вент ириуре делиљуамет ат ут нон ендре есељуат њисмоле ссенибх еа цонул-лум долор алиљуат.

Лорем љуат. Дуисцил долорти нциним вел ецтет нонсе молоре модо цор си блан еу фацител вер се велит иуре цонсељуисим веросто цонсед магнисц ипсуто одигним нуллут долоре долоре долесецте долор иписисмод долорем еа фацидуип ец ец еа фа-инцидунт њис нисит нит праесед ецерици еа фаццумсандит волоре цон вел ецери ип ериустие мин улла феу феу феуис нис нон улла цорер алиљуи бла аутат њис ниам ин хеним вер ипис ел инг ет, цонсељуат лоре дуисципсум ет лобореро ерциллам, цоммс нулла цонум ецтем дунт улла ад ер си тат алисисл долорер иуре вуллутатем есе дио цореет адипис алис ел уте молорер инципит нибх ет есси тие тисл улпут њисим инг ец еугаит, сустион еструд тем вент њисл еугиам, цоммс нум љуатум ирит, суцил ериусципит иусциллуптат ирил ин вел еум љуат.

Волорер сенис адигна адиписл ут ад модолоре диам дунт еним иурем ириусто цонсед тат праесит вуллут лаорперо цонсе магна цонсељуам ирилиљуам ним љуип ерцин хеним ил иписл уллан ерос ацил иурем веро од магна аутат, цор адипсус цидуисм олобор суммодолорем венибх ецериурем долоре дип елит нум ец еленим нуммодиамет велис нуллуте еро делис алисиси.

Дунт ер иписит велесси есси бла цоммс нум аугаит илиљуам нуллаорем љуам, цорем иуструд магна фацител нуллам нум велиљуи тин вулла цонсе фациписи.

Тем долор сит етумсан веро од долорер си тем долут уте тис-сисци блаорперос атие магна фацидунт ним зрилит ил ел ипит ин велиси.

Обортинцилла адигна цор аугаит, цонсент вулландио цонсељуат-уер суструд долумсан хениат. Ан ер аципит праесси.

Пис делениамцонс долуммс нум нос нуллупт атинцил иљуиси бла феугаит ат велиљуиси.

Гиам зрит њисмодо долорее еугаит венит аум љуам диат. Лорем љуат. Дуисцил долорти нциним вел ецтет нонсе молоре модо цор си блан еу фацител вер се велит иуре цонсељуисим веросто цонсед магнисц ипсуто одигним нуллут долоре долоре долесецте долор иписисмод долорем еа фацидуип ец ец еа фа-инцидунт њис нисит нит праесед ецерици еа фаццумсандит волоре цон вел ецери ип ериустие мин улла феу феу феуис нис нон улла цорер алиљуи бла аутат њис ниам ин хеним вер ипис ел инг ет, цонсељуат лоре дуисципсум ет лобореро ерциллам, цоммс

AUTHOR'S FOREWORD

Tie min hendre facillan elent ectet dolortio cons nos-
trud dit enim dipsusci tem dolor auguero stinit prae-
strud dipsum ad et, volendignim nim ipsusci ncilisis
ad ent iusciniat.

Quissed dit utpat vel el in ulput exeraesto enis dunt
dolor sumsandre te vullut duisi ecte dolesto dipit ulla
faccum zzrilis sequat prat at ut ipsum nis aciliquate
volendi amcorer irit nismod tat.

Rat aut augait prat. Ut vel ullaoreet nulput volere veli-
quisl iure magniamcor sustrud modolor perciduisi.

Deliqui smaloreet, quat. Duisismod dolortie facipiscilit
vent aciduisci exero odolobor augue magna feuismod
eu faciduis nulla con hent praestisisis nonullam dolor-
ero conse te tet, cons er sequat. Er suscip ex et ero
eugait, velisi te magnis amet nonse core cor sustrud
eugiatue commy non ecte tet ing elit lorer ametuerci
blaore consequam zzril et prat.

Tating eugait utatis num iriustion ute commy non
hendiamcommy nulputpatie conulput nonsequ ipisse
dolorercilit ut vero dolessit nullamconse modionsequat
ex et, sed magnis at, sum augue dolorti onsequi blao-
reetuero dunt prat nim dolut nonsequat.

Olobore rostis nim velis del eugue ming essequis
at. Ut nullum eugait nonsequis adignia mconullum
quat, veros nostrud dolor in henim zzriuscita amcons
augiat, voloreet, si.

Put in euismol esequam dunt pratue eugait ullaoreet
aliquamcore tat dolore consequat velenibh essim iu-
rerci liquat praesequatis nonullam, velit aliquat.

Olortiscil delendre feu feuguer sit in veliquissed mod
te facipisit volorero odo eugait la facipit lut wissi
blamcom modiam, susto odignim quam iniam nulla
feugiamet aliquisi enit lore tet la alit nulla aliquisim
volor sim ing ex elis am, susto dipiscil dolesse quis-
cinisl ut velesendip el dolor ad magna conulla con-
secte erat aut praessi.

Agnis dolessequamet et, ver adit et wisi tat alisim il-
lamcon ut lore dignim duipsusci blan hent aOlortiscil
delendre feu feuguer sit in veliquissed mod te facip-
isit volorero odo eugait la facipit lut wissi blamcom

A

АБРАМОВИЋ МАРИНА, Изузетна појава мултимедијалног уметника, оригиналног, вишестрано талентованог, инвентивног, али и храброг, по својим акцијама познатог у целом свету.

Марина је рођена 13. новембра 1946. у Београду. Отац Војин, пуковник, професор универзитета, мајка Даница, историчар уметности, директор Музеја Револуције. Марина је дипломирала 1970. Академију ликовне уметности у сликарској класи Стојана Ћелића у Београду, а од 1970. до 1973. била је у мајсторској радионици Крсте Хегедушића у Загребу. Од 1990. до 1997. професор је по позиву на Академији уметности у Берлину, затим Паризу, Брауншвајгу и Хамбургу. Имала је 153 самосталне и 270 групних из-ложби слика, објеката, инсталација, видео радова, фотодокументације, боди арта, хиперформанса у више земаља Европе, Америке и Африке (самостално или са супругом, холандским уметником Улајем (Улаи)). Значајне изложбе биле су у Београду 1970, када је приказала своје слике у Дому омладине, али нарочито када је 1971. перформансе и инсталације приредила у Музеју савремене уметности. За-тим приказује формансе у париском Бобуру, амстердамском Сте-делику 1990, у Единбуршкој Фруит Маркет гелерији и музејима модерне уметности у Даблину и Оксфорду. Учествовала је на ни-зу венецијанских бијенала: 1976, 1984, 1988, 1993 и 1997, када је добила Гранд приц. Сваки Маринин приказ био је нов и изненађујући, а увек премијерни. Најзначајнији и најоригиналнији пројекат је ходање по Кинеском зиду 1988, који су извели Марина и Улај кренувши са супротних крајева и ходајући по 2000 км. да би се срели и разишли наставивши самосталне каријере. Марина је извела серију перформанси које је назвала Ришмови. Оном у Единбургу присуствовао је и Јозеф Бојс (Јосеф Беуис), чије је одобравање било велика подршка младој уметници.

Своје пројекте, претварање тела у објекат и искушавање граница могућности издржљивости сопственог организма за време перформанса, Марина изводи само по својој концепцији. Ево како она објашњава један свој приказ: “Својим телом служим се искључиво као средством кроз које се манифестују психофизичке реакције после узимања одређених таблета, које тело доводе у не-предвидљиво стање”. Све се то одвијало у препуним салама пред публиком без даха, зачуђеном инвенцијом, али и храброшћу уметнице која је у сваку акцију уносила целу себе са принципом: “увек ићи до краја”. Марина сматра

MARINA ABRAMOVIC is an exceptional multimedia artist. She is original, and her talents are many and various. But, besides these many talents, she is also inventive and courageous. Her numerous activities have brought her worldwide renown.

She was born on 13 November 1946 in Belgrade of father Voj in, a colonel and university professor, and mother Danica, an art historian and director of the Museum of the Revolution.

Marina graduated from the Belgrade Academy of Fine Art in 1970 having studied painting in the class of Stojan Celic, and she went on to work in Krsto Hegedusic's master's atelier in Zagreb from 1970 to 1973.

A visiting professor first at the Berlin Academy of Art and then at academies in Paris, Braunschweig and Hamburg from 1990 to 1997, she has participated in 153 solo exhibitions and 270 group exhibitions of paintings, objects, installations, video works, photo documentation and body art hyper-performances in several countries of Europe, America and Africa. (She has displayed both on her own and together with her husband, the Dutch artist Ulay).

Amongst her most significant exhibitions was one in Belgrade in 1970, when she displayed her paintings in the Youth Centre, but she came particularly to the fore with performances and installations in the Museum of Contemporary Art in 1971. She then displayed in the Paris Beaubourg, the Amsterdam Stedelijk in 1990, the Edinburgh Fruit Market Gallery and in the museums of modern art in Dublin and Oxford. She took part in the Venice biennials in 1976, 1984, 1988, 1993 and 1997, when she won the Grand Prix. Each of Marina Abramovic's displays has been new and surprising, and, invariably, original. Her most significant and original project was in 1988 when she and her husband each walked 2,000 kilometers from different ends of the Great Wall of China to meet - and then to part to continue their careers and lives independently.

Marina Abramovic has given a series of performances that she named Rhythms. The Rhythm performance in Edinburgh was attended by Josef Beuys, whose wholehearted approval was of great support to her as a young artist.

In Marina's projects and performances, in her very concept, the body is transformed into an object, and she stretches the boundaries of the endurance of her own organism. Her performances can last for several hours. Here is how she explains a performance: “I use my body exclusively as a means through which psychophysical reactions are mani-

Изузетна појава мултимедијалног уметника, оригиналног, вишестрано талентованог, инвентивног, али и храброг, по својим акцијама познатог у целом свету.

Марина је рођена 13. новембра 1946. у Београду. Отац Војин, пуковник, професор универзитета, мајка Даница, историчар уметности, директор Музеја Револуције. Марина је дипломирала 1970. Академију ликовне уметности у сликарској класи Стојана Ђелића у Београду, а од 1970. до 1973. била је у мајсторској радионици Крсте Хегедушића у Загребу. Од 1990. до 1997. професор је по позиву на Академији уметности у Берлину, затим Паризу, Брауншвајгу и Хамбургу. Имала је 153 самосталне и 270 групних изложби слика, објеката, инсталација, видео радова, фотодокументације, боди арта, хиперформанса у више земаља Европе, Америке и Африке (самостално или са супругом, холандским уметником Улајем (Улаи)). Значајне изложбе биле су у Београду 1970, када је приказала своје слике у Дому омладине, али нарочито када је 1971. перформансе и инсталације приредила у Музеју савремене уметности. Затим приказује перформансе у париском Бобуру, амстердамском Сте-делику 1990, у Единбуршкој Фруит Маркет галерији и музејима модерне уметности у Даблину и Оксфорду. Учествовала је на ни-зу венецијанских бијенала: 1976, 1984, 1988, 1993 и 1997, када је добила Гранд приц. Сваки Маринин приказ био је нов и изненађујући, а увек премијерни. Најзначајнији и најоригиналнији пројекат је ходање по Кинеском зиду 1988, који су извели Марина и Улај кренувши са супротних крајева и ходајући по 2000 км. да би се срели и разишли наставивши самосталне каријере. Марина је извела серију перформанси које је назвала Ришмови. Оном у Единбургу присуствовао је и Јозеф Бојс (Јосеф Беус), чије је одобравање било велика подршка младој уметници.

Своје пројекте, претварање тела у објекат и искушавање граница могућности издржљивости сопственог организма за време перформанса, Марина изводи само по својој концепцији. Ево како она објашњава један свој приказ: "Својим телом служим се искључиво као средством кроз које се манифестују психофизичке реакције после узимања одређених таблета, које тело доводе у не-предвидљиво стање". Све се то одвијало у препуним салама пред публиком без даха, зачуђеном инвенцијом, али и храброшћу уметнице која је у сваку акцију уносила целу себе са принципом: "увек ићи до краја". Марина сматра да "све што се у уметности и у име уметности врши треба да се врши с тоталним предавањем узвишеном позиву уметника". Граница могућности издржљивости сопственог организма за време перформанса, Марина изводи само по својој концепцији. Ево како она објашњава један свој приказ: "Својим телом служим се искључиво као средством кроз које се манифестују психофизичке реакције после узимања одређених таблета, које тело доводе у не-предвидљиво стање". Све се то одвијало у препуним салама пред публиком без даха, зачуђеном инвенцијом, али и храброшћу уметнице која је у сваку акцију уносила целу себе са принципом: "увек ићи до краја". Марина сматра да "све што се у уметности и у име уметности врши треба да се врши с тоталним предавањем узвишеном позиву уметника".

Перформанс је у последње три деценије брзо освајао публику поставши незаобилазан као приказивач уметникове личности.

is an exceptional multimedia artist. She is original, and her talents are many and various. But, besides these many talents, she is also inventive and courageous. Her numerous activities have brought her worldwide renown.

She was born on 13 November 1946 in Belgrade of father Vojin, a colonel and university professor, and mother Danica, an art historian and director of the Museum of the Revolution.

Marina graduated from the Belgrade Academy of Fine Art in 1970 having studied painting in the class of Stojan Celic, and she went on to work in Krsto Hegedusic's master's atelier in Zagreb from 1970 to 1973.

A visiting professor first at the Berlin Academy of Art and then at academies in Paris, Braunschweig and Hamburg from 1990 to 1997, she has participated in 153 solo exhibitions and 270 group exhibitions of paintings, objects, installations, video works, photo documentation and body art hyper-performances in several countries of Europe, America and Africa. (She has displayed both on her own and together with her husband, the Dutch artist Ulay).

Amongst her most significant exhibitions was one in Belgrade in 1970, when she displayed her paintings in the Youth Centre, but she came particularly to the fore with performances and installations in the Museum of Contemporary Art in 1971. She then displayed in the Paris Beaubourg, the Amsterdam Stedelijk in 1990, the Edinburgh Fruit Market Gallery and in the museums of modern art in Dublin and Oxford. She took part in the Venice biennials in 1976, 1984, 1988, 1993 and 1997, when she won the Grand Prix. Each of Marina Abramovic's displays has been new and surprising, and, invariably, original. Her most significant and original project was in 1988 when she and her husband each walked 2,000 kilometers from different ends of the Great Wall of China to meet - and then to part to continue their careers and lives independently.

Marina Abramovic has given a series of performances that she named Rhythms. The Rhythm performance in Edinburgh was attended by Josef Beuys, whose wholehearted approval was of great support to her as a young artist.

In Marina's projects and performances, in her very concept, the body is transformed into an object, and she stretches the boundaries of the endurance of her own organism. Her performances can last for several hours. Here is how she explains a performance: "I use my body exclusively as a means through which psychophysical reactions are manifested after taking specific tablets, which arouse my body to an unpredictable state..." And all this takes place in crowded halls, before a breathless public, wondrous at not only the inventiveness but also the courage of the artist, who always gives of her entire self. Her principle is "I always go to the very end." Marina considers that "everything done in art and in the name of art should be done with total surrender to the elevated vocation of artist."

Her performances have in the last three decades won the acclaim of the public. They have become an inevitable indicator of the artist's personality.

Susto et diam, commod tet lum veraesent nostie euissectio cortions erostrud mincil iliqui te dunt ver si bla feuguero ero core tat. Duip erillandre feuis ericillamet alit lore eugait utpat wisi blamet, ver sectem in et ip exerci blan vercili quamet velit aliquis esecte faci ex ero er adipis exer auguer sequipis autpate vendreros nosto et, vent alisl eugait, con henissi tatue del ut alis dolor senim iriliqui bla autpat. Ut venim nibh exer inisl eugiam, consequat ulla aliquis et